

DETRONAREA
DOLARULUI, TREABĂ
FOARTE DIFICILĂ ..

Sursa: Opinii BNR

Detronarea Dolarului, treabă foarte dificilă

Economia SUA rămâne cea mai influentă în spațiul global, cu o pondere de cca. 20% din PIB-ul mondial; dolarul deține mai bine de 60% din mijlocirea tranzacțiilor cu bunuri și servicii în lume. S-ar zice că este un dezechilibru flagrant, dar explicația rezidă, inter alia, în volumul tranzacțiilor financiare în raport cu cele comerciale și încrederea în dolar (USD) ca monedă de rezervă.

Fed-ul este banca centrală care emite moneda de rezervă a cărei supremație se vede când se caută zone de refugiu. Poziția centrală a dolarului are origine în preeminența economică și tehnologică a SUA, conturată încă înainte de al Doilea Război Mondial și care a fost ranforsată de aranjamentele de la Bretton Woods (există după război și o mare “foame” de dolari).

Luciul dolarului a fost afectat de “suprasolicitarea” economiei americane (deficite bugetare mari ca urmare a operațiunilor militare extinse), de ruperea legăturii de aur și, mai ales, odată cu multipolarizarea economiei globale. La plângeri că Fed (banca centrală a SUA) nu ar ține cont de efectele externe ale politicii sale, oficialii americani au dat un răspuns faimos: dolarul este moneda noastră și problema voastră. Valéry Giscard d’Estaing, fost premier al Franței, a vorbit chiar de “exorbitantul privilegiu” al dolarului. Dar întâietatea monedei americane are (încă) la temelie date fundamentale.

A produs de aceea, într-un fel, stupefiantă afirmația lui Mark Carney, guvernatorul Băncii Angliei, la recenta reuniune a bancherilor centrali de la Jackson Hole (Wyoming, USA), unde a susținut că ar fi bine ca poziția dominantă a dolarului să fie înlocuită de o monedă digitală; el a și făcut o

analogie ce a mirat poate mai mult, cu Libra, moneda digitală gândită de Facebook și unele companii asociate. De ce se crede că această propunere nu “poate decola” va fi explicat mai jos.

Există trăsături ale mediului internațional actual care stârnesc mare îngrijorare și ar veni în sprijinul ideii lui Carney: conflicte comerciale tot mai extinse, “devalorizări competitive” utilizate ca arme comerciale, politici monetare subjugate de nevoia de a menține “competitivitatea” ratelor de schimb, implicații majore pentru economiile emergente ale programelor QE¹, efecte de contagiune care lovesc stabilitatea financiară judecată dincolo de granițele naționale. Mark Carney a fost până nu demult șeful Financial Stability Board/FSB (Comitetul pentru Stabilitate Financiară), entitate creată în 2009 de G20 având menirea de a examina problemele de stabilitate financiară pe plan mondial. Carney este încă vicepreședinte al Consiliului European pentru Riscuri Sistemice (ESRB), până la ieșirea efectivă a UK din UE. Este unul dintre cei mai experimentați bancheri centrali și a fost unul dintre numele vehiculate pentru șefia FMI. Dar nu acreditările profesionale sunt prim argument pentru propunerea sa, ci evoluții precum cele evocate mai sus. Intervine și un alt fapt izbitor: Washington-ul este principalul protagonist al erodării multilateralismului în regimul economic internațional, în ceea ce a mai rămas din sistemul Bretton Woods.

Este însă foarte dificilă realizarea ideii lui Carney; deoarece are în vedere câteva elemente de fond:

- Monedele într-o lume ordonată (nu de free banking), fie și sub formă digitală (sunt bănci centrale care au în vedere emiterea de monedă digitală), au nevoie de o bază instituțională, care nu poate fi decât a unui stat (este și motivul principal pentru care Libra nu are șanse să devină realitate chiar dacă

---

¹ QE - Programe de relaxare cantitativă

Pentru textul integral al documentului va rugam sa trimiteti o solicitare la e-mail:

[**office@uniromsider.ro**](mailto:office@uniromsider.ro)

cu subiectul: **text integral**.